uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummer: NL19.6519

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 26 april 2019 in de zaak tussen

, eiseres,
(gemachtigde: mr. A. Hol),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder,
(gemachtigde: mr. A.H. Noordeloos).

Procesverloop

Bij besluit van 20 maart 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de verlengde procedure afgewezen als kennelijk ongegrond.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft, tezamen met de behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening van eiseres (NL19.6520), plaatsgevonden op 11 april 2019. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Als tolk is verschenen M. Dahiya. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiseres is van Myanmarese nationaliteit. Zij is geboren op 1959.

2. Eiseres heeft aan haar asielaanvraag ten grondslag gelegd dat zij van gemengde afkomst is. Haar moeder is Birmees, haar vader Rohingya. In oktober 2017 heeft eiseres een donatie gedaan aan Shine Construction Group. In februari 2018 is eiseres opgeroepen door de wijkautoriteiten en is zij bevraagd over haar donatie. Eiseres mocht daarna naar huis gaan. Op 21 maart 2018 zijn er twee monniken en een persoon in burgerkleding bij haar thuis geweest. Zij hebben zich op negatieve wijze tegenover eiseres uitgelaten en hebben haar geduwd en geschopt. Omdat zij zagen dat eiseres bang was, zijn ze via de buitendeur weer weggegaan. Vervolgens is eiseres naar de wijkautoriteiten gegaan, maar die hebben geen bereidheid getoond om haar bescherming te bieden. Hierop is eiseres ondergedoken en later weer teruggekeerd in haar eigen huis. Omdat eiseres zich niet meer veilig voelde heeft ze besloten Myanmar te verlaten.

3. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen als kennelijk ongegrond op grond van artikel 31 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) in samenhang met artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Het asielrelaas van eiseres bevat volgens verweerder de volgende relevante elementen:
- Identiteit en nationaliteit;
- De etniciteit van eiseres;
- De donatie aan Shine Construction Group;
- Problemen vanwege de donatie aan Construction Shine Group.
Verweerder heeft de identiteit en nationaliteit van eiseres geloofwaardig geacht. De etniciteit van eiseres, dat zij deels Rohingya is, heeft verweerder niet geloofwaardig geacht. De donatie aan de Construction Shine Group heeft verweerder geloofwaardig geacht, de problemen die eiseres als gevolg van deze donatie stelt te hebben gekregen niet. Eiseres komt op basis van de geloofwaardig geachte elementen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw.

4. Eiseres voert aan dat verweerder ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht dat zij van gemengde afkomst is. De taalanalist is tot de conclusie gekomen dat eiseres Birmees spreekt als een etnisch Bamar. Verweerder verbindt hieraan ten onrechte de conclusie dat eiseres ook tot de Bamar moet behoren. Inmiddels is duidelijk geworden dat op het Birmese identiteitsbewijs van eiseres bij het onderdeel etnische groep staat dat zij Birmees en Memon is. Eiseres heeft voorts duidelijk verklaard dat haar moeder ernaar heeft gestreefd om eiseres als een 'gewoon' Birmees burger op te voeden en op te laten groeien gelet op de negatieve belangstelling voor Rohingya. Hier past volgens eiseres niet bij dat zij zich zou gaan verdiepen in de cultuur van Rohingya's. Eiseres heeft daarnaast niet gesteld dat zij de uiterlijke kenmerken heeft van de Rohingya bevolkingsgroep. Uit de overlijdensakte van haar echtgenoot blijkt daarnaast dat hij Bangali, dus Rohingya, was. Nu verweerder uitgaat van het overlijden van de echtgenoot van eiseres, dient verweerder ook hiervan uit te gaan. Ten aanzien van het spreken van Urdu voert eiseres aan dat zij zich verstaanbaar kan maken ten overstaan van iemand die uitsluitend Urdu spreekt. Voorts is onduidelijk welke maatstaven de taalanalist op dit punt gebruikt heeft.

4.1 De rechtbank is van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat het ongeloofwaardig is dat eiseres van gemengde afkomst is. Eiseres heeft verklaard dat haar moeder Birmees is en haar vader Rohingya. Na het overlijden van haar vader, toen eiseres twee jaar oud was, is zij door haar moeder opgevoed als Birmees moslim. Op die manier waren de kansen voor eiseres groter en zou zij minder gediscrimineerd worden dan wanneer haar moeder haar bijvoorbeeld Rohingya had geleerd. Haar ouders en grootouders (van vaders kant) wilden dat eiseres hoogopgeleid zou worden. In de taalanalyse staat onder 5. Resultaat het volgende vermeld: "de vreemdeling is op grond van haar Birmees eenduidig te herleiden tot de spraakgemeenschap binnen Myanmar. Het is aannemelijk dat de vreemdelinge het grootste deel van haar leven in Myanmar heeft verbleven, zoals zij verklaart. Op grond van het gebrek aan enige kennis van het Rohingya is er geen enkele positieve (taalkundige) evidentie dat de vreemdelinge tot de Rohingya bevolkingsgroep behoort.
Deze conclusie acht de rechtbank concludent en inzichtelijk, maar niet in strijd met de door eiseres gegeven uitleg waarom zij geen Rohingya spreekt, slechts weinig over de cultuur weet en bijvoorbeeld naar school heeft kunnen gaan en een paspoort heeft kunnen aanvragen. Verweerder volgt het standpunt van eiseres dat zij niet in de Rohingya-gemeenschap is opgegroeid, maar werpt haar tegen dat zij niet aannemelijk heeft kunnen

maken dat zij van gemengde etniciteit is. De rechtbank vindt deze motivering gelet op hetgeen eiseres hierover naar voren heeft gebracht onvoldoende draagkrachtig. De verklaringen van eiseres zijn op dit punt consistent. Dit wordt versterkt door het feit dat eiseres de overlijdensakte van haar echtgenoot heeft overgelegd, en onbetwist heeft gesteld dat hieruit blijkt dat hij Rohingya is. De omstandigheid dat eiseres met een Rohingya getrouwd was, en ook dit voor haar geen aanleiding heeft gevormd om zich in deze cultuur te verdiepen, maakt de door de haar gegeven uitleg waarom zij afstand van deze cultuur heeft genomen nog aannemelijker. De beroepsgrond slaagt.

5. Eiseres beroept zich verder op het feit dat verweerder de door eiseres gedane donatie aan , ten behoeve van het verlenen van steun aan de Rohingya in Rakhine, geloofwaardig heeft geacht. Verweerder werpt haar echter ten onrechte tegen dat zij niet inzichtelijk heeft gemaakt hoe de autoriteiten op de hoogte zijn geraakt van haar donatie aan . Verweerder lijkt er daarbij vanuit te gaan dat een donatie in contanten niet wordt geadministreerd. Dit is niet juist, eiseres heeft een bedrag van omgerekend € 2.500,- gedoneerd, op het kantoor van en de donatie is geregistreerd in een boek. Eiseres heeft aangegeven dat zij veronderstelt dat de financiële administratie van na diens arrestatie is doorgelicht. Deze veronderstelling is volstrekt logisch indien iemand wordt gearresteerd op beschuldiging van het financieren van een illegale partij of beweging. Eiseres bevond zich vervolgens niet in de positie om nader onderzoek te doen naar het op de hoogte raken van de autoriteiten met de donatie. Relevant is dat de autoriteiten op de hoogte zijn geraakt van haar donatie, niet zozeer hoe dat is gebeurd. Dat eiseres heeft bevestigd dat zij heeft gedoneerd, past bij haar principes. Dit blijkt ook uit het feit dat eiseres de wil van haar echtgenoot heeft uitgevoerd en een deel van zijn nalatenschap aan een steunactie ten behoeve van de Rohingya heeft gedoneerd. Het zou daarnaast ook niet verstandig zijn geweest de donatie te betwisten. Dit had bij de autoriteiten, in het ergste geval, tot de conclusie kunnen leiden dat eiseres op voorhand wist dat haar donatie bestemd was om de Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA) te steunen. Het is nimmer haar oogmerk geweest in politiek opzicht stelling te nemen in de kwestie rond de Rohingya en eiseres meende met het doen van een donatie slechts een goed doel te dienen. Eiseres is half Rohingya en is moslim. Haar echtgenoot was Rohingya en dit is bepalend geweest voor het doen van de donatie waardoor zij in problemen is geraakt. In een artikel in The Guardian van 4 maart 2018 stelt een Rohingya activist dat de regering met de arrestatie van een signaal heeft willen afgeven dat ook de in Yangon wonende Rohingya zich bedreigd moeten weten.
Ten aanzien van het bezoek van de monniken in maart 2018 heeft eiseres consistent verklaard. Tijdens dit bezoek hebben de monniken eiseres expliciet verweten dat zij had gedoneerd. Eiseres is een alleenstaande al wat oudere vrouw, en was bang en confuus tijdens het bezoek van de monniken. Dat zij geen weerwoord had en zich zelfs afvroeg of zij zelf schuldig was, is niet onbegrijpelijk. De actie van de monniken past binnen het beeld van een toenemende religieuze intolerantie en antimoslimsentiment in Myanmar. Dit volgt onder andere uit een Jaarrapport van Amnesty International en uit de Country Reports 2017 van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken.

5.1 De rechtbank overweegt als volgt. Verweerder heeft geloofwaardig geacht dat eiseres een bedrag van omgerekend € 2.500,- heeft gedoneerd aan de Shine Construction Group waarvan de eigenaar is. Niet in geschil is dat uit openbare bronnen blijkt dat is beschuldigd van het financieren van ARSA-strijders en dat hij in dit verband is opgepakt, berecht en vrijgesproken. Eiseres heeft verklaard dat zij van haar

donatie een bonnetje heeft gekregen en dat de donatie is geregistreerd in een boek, waarbij haar naam en adres werden genoteerd en het bedrag. Gelet op de hoogte van de donatie acht de rechtbank dit niet onaannemelijk. Nu is opgepakt in verband met de verdenking van financiering van de ARSA, is het ook aannemelijk dat de autoriteiten in dat onderzoek zijn financiële administratie hebben doorgelicht. Dit brengt mee dat eiseres er in gevolgd kan worden dat het, anders dan verweerder heeft gesteld, mogelijk is dat de autoriteiten op deze manier van de donatie op de hoogte zijn gekomen en haar daarover vragen zijn gaan stellen. De beroepsgrond slaagt reeds hierom.

6. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen onder 4.1 en 5.1 is het beroep gegrond. De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen wegens strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht. Nu het hier de beoordeling van een asielrelaas betreft en het aan verweerder is een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling te maken, draagt de rechtbank verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt daarvoor een termijn van zes weken.

7. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.024,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 512,- en een wegingsfactor 1). Omdat aan eiseres een toevoeging is verleend, moet verweerder de proceskostenvergoeding betalen aan de rechtsbijstandverlener.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 1.024,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J. van Keken, rechter, in aanwezigheid van mr. M. Schaap-Huijsmans, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 26 april 2019.

griffier rechter

afschrift verzonden aan partijen op: 26 APR. 2019

Coll:

Rechtsmiddel
Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen één week na de dag van bekendmaking.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te Den Haag